

در واقع اولین کسانی که به بالگرد رسیدیم من و آقای نامی و فرمانده سپاه تبریز بودیم. پس از آن بچه‌های آتش‌نشانی تهران آمدند.

◀ در آن ساعات اولیه ناپدید شدن بالگرد، برخی مقامات دولت وقت ادعا کردند با یکی از سرنشینان بالگرد تلفنی صحبت کرده‌اند و گفته مجروح شده است؟ آیا تصویر اولی که شما از قربانیان این سانحه دیدید با اظهاراتی که بیان شد همخوانی دارد؟
من در این خصوص اظهارنظری ندارم.

◀ خب سؤالم را به شکل دیگری می‌پرسم بر اساس تجربیات خودتان معمولاً در چنین سوانحی آیا امکان زنده ماندن یا جراحی سرنشینان آن وجود دارد؟

در سوانحی که بالگرد سقوط کند امکان زنده ماندن بسیار بسیار ضعیف است. آمار سوانح بالگردها در دنیا را بررسی کنید به حرف من می‌رسید. اگر بالگردی فرود سخت داشته باشد ممکن است کسی زنده بماند اما وقتی سقوط باشد زنده ماندن محال است. این یک تجربه جهانی است. بالگرد شهید رئیسی و همراهان فرود سخت نداشت.

◀ پس از پیدا شدن بالگرد و مواجهه با شهدای سانحه چه حسی داشتید؟
از آن روز تا به همین حالا که با شما صحبت می‌کنم هروقت لحظات اولیه مشاهده بالگرد و پیکرهای شهدا را به خاطر می‌آورم بشدت متأثر می‌شوم و بغض گلویم را می‌گیرد. من همیشه در خط اول عملیات بودم چه در جبهه‌ها و چه در زمان کرونا و زلزله‌های متعدد در کشور اما دو بار خیلی اذیت شدم اولین بار حادثه منا و مرگ زائران خانه خدا بود که هنوز هم یادآوری آن روزها ذهنم را به هم می‌ریزد و دومین بار حادثه بالگرد شهید رئیسی و تیم همراهشان بود.

صحنه غیرقابل باوری بود. نمی‌توانستم آن را هضم کنم. شما وقتی با تصادف دو خودرو که سرنشینان آن جان‌باخته‌اند هم مواجه شوید تصویر آزاردهنده‌ای را می‌بینید حالا در نظر بگیرید وقتی به بالگردی می‌رسید که قربانیان آن شخصیت‌های ملی و بزرگی چون شهید رئیسی و شهید آل‌هاشم و شهید امیرعبداللّه‌یان است چه حسی به آدم دست می‌دهد؟ از آن روز تاکنون بغض بزرگی دارم و هنوز هم آرام نشدم از داغش...◆

داشت و حالا از جنبه تخصصی دوستان باید پاسخگو باشند که چرا اصلاً آنها آمدند.

◀ خبرنگار و بلاگر ترکیه‌ای چطور؟
همه آنچه آن زمان مطرح شد خیالبافی بود. حتی آن خبرنگار ترک که بعدها هم رفت و در محل سانحه فیلم گرفت و گزارش کرد که اولین نفر به بالگرد رسیده دروغ بود. آن شخص زمانی به محل بالگرد رسیده بود که کار انتقال پیکر شهدا را انجام داده و محل را رها کرده بودیم. حتی می‌خواست با من هم مصاحبه کند اما به خاطر شرایط روحی نامناسبی که داشتم نمی‌توانستم با خبرنگارهای خارجی مصاحبه کنم. من با یکی دو رسانه داخلی حرف زدم.

شما دقت کنید آن خبرنگار ترک در زمانی گزارش گرفته که آفتاب در وسط آسمان بود و عملیات ما خاتمه پیدا کرده بود. ما در زمانی به بالگرد رسیدیم که هوا گرگ و میش بود و نور کافی نداشتیم.

◀ همان‌طور که در ابتدا اشاره کردم روایات متعددی از نحوه شناسایی و پیدا شدن بالگرد شنیده شد. آیا امدادگران روسی در این عملیات کمک کردند؟
تیمی از امدادگران با هواپیما از روسیه به ایران آمد اما ساعت ۷ صبح یعنی زمانی که ما بالگرد را پیدا کرده بودیم و در حال انتقال پیکرهای مطهر بودیم رسیدند. با اینکه اگر هم زودتر نیرو می‌فرستادند و آنها به محل سانحه می‌رسیدند، عملاً کاری هم نمی‌توانستند انجام دهند. ما امکانات کم نداشتیم سپاه و بسیج هم امکانات شان کم نبود. نیروهای محلی ما کاملاً به منطقه مسلط بودند.

◀ کشور ترکیه هم مدعی بود در این عملیات به ما کمک‌های شایانی کرد؟
خیر! اصلاً این‌طور نبود. نیروهای ترکیه هر لوکیشنی که به ما دادند خطا بود و همه لوکیشن‌های اعلامی آنها هم مستند وجود دارد که با محل سانحه فاصله بسیار زیادی